

תוכן

1	מבוא
4	הגדרות
6	חלק 1 : ערכי הליבה של הספורט בישראל
10	חלק 2 : כללים לבעלי עניין
10	ספורטאים
11	מאמנים
13	מאמן נבחרת
14	שופטים בזירת התחרות
17	חברי מוסד שיפוט פנימי
19	מנהלים וחברי ועד מנהל
22	חלק 3 : התאמה והטמעה

קוד הבסיס: כללי אתיקה לספורט בישראל

קוד להגינות והתנהגות ספורטיבית

מבוא

א. הקוד האתי הגנרי

הקוד האתי הגנרי נועד לשרטט את קווי היסוד של האתיקה המקצועית של המעורבים בספורט בישראל. הקוד האתי קובע את ערכי הליבה הראויים בתחום זה, לרבות התייחסות מפורשת לבעלי עניין מרכזיים בעולם הספורט: ספורטאים, מאמנים, שופטים, מנהלים וחברי וועד מנהל. הליך כתיבת הקוד האתי נעשה בשיתוף עם נציגי גופי הספורט השונים.

ב. מטרת הקוד האתי

ליצור תשתית נורמטיבית אחידה, המאגדת ערכים אתיים בסיסיים להתנהגות ספורטיבית של הוגנות, שקיפות ויושרה, מעבר לכללים הפורמאליים המחייבים בתחום הספורט, על מנת לחזק את מעמד הספורט בישראל ואת אמון הציבור בו ובכדי לקדם את הספורט הישראלי ולהביאו להישגים. הקוד האתי מהווה מערכת של כללי התנהגות מקובלת וראויה, שבעלי העניין מקבלים על עצמם. ערכים אלה הם אידיאלים מעשיים אשר מנחים את בעלי העניין בפעילותם ולאורם יש לבחון את התנהגות המעורבים בספורט בישראל.

ג. חשיבות קיומו של קוד אתי

חוקים נועדו להבטיח סדר חברתי ואילו כללי האתיקה מגדירים את ההתנהגות המקצועית והערכית הראויה.
 כללי התנהגות אלה משרתים את מטרות הארגון ומסייעים להתמודד עם שאלות ערכיות, המתעוררות במהלך הפעילות השוטפת ותורמים לשיפור תפקודו של הארגון.

ד. חינוך ומחויבות לשיתוף פעולה

הספורט מגבש סביבו ציבור פעילים, מתעניינים וחובבים נרחב מאוד בקרב אזרחי מדינת ישראל, הוא מעלה תרומה נכבדה ביותר למבנה החברתי ומחזק חיובית את חיי הקהילה. גורמים רבים הנבדלים זה מזה בתפקידם, מעורבים בספורט הישראלי, החל מהספורטאי דרך המאמן, נושא המשרה, וכלה באוהדים ובתקשורת, ויוצרים מארג ארגוני בו לכל פעולה או מחדל של אחד השלכה על האחר והשפעה על עיצוב הספורט בישראל. לאור האמור חלה חובה אתית על המעורבים בספורט לפעול תוך התחשבות בגורמים המעורבים האחרים.

ה. **מבנה הקוד האתי הגנרי** - הקוד האתי בנוי מ**מבוא**, שהינו חלק בלתי נפרד מהקוד ומשלושה חלקים:

פרק 1 - ערכי הליבה של הספורט בישראל;

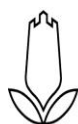
פרק 2 – כללים לבעלי עניין (ספורטאים, מאמנים, שופטים מנהלים וחברי ועד

מנהל);

פרק 3 – התאמה והטמעה.

1. הקוד האתי המובא, הינו קוד אתי גנרי, המהווה שלד המחייב התאמה לענפי הספורט השונים והטמעה באמצעות כללים מפורטים ופעילות שוטפת בעולם התוכן של האיגוד או התאחדות הספורט הרלוונטי.
2. במהלך גיבוש הקוד האתי הגנרי נבחנו סוגים שונים של קודים אתיים הנוהגים בעולם לדוגמא: הקוד הקנדי, הקוד האוסטרלי, הקוד הניו-זילנדי ועוד. בכלל זה נבחנו ערכי הליבה, אופי הקוד (עקרונות או מפרט) ובעלי העניין המרכזיים.
3. קוד זה מנוסח בלשון זכר, מטעמי נוחות בלבד, ומכוון לזכר ולנקבה גם יחד.

הגדרות

בקוד זה :

בעל עניין	ספורטאי ונושא תפקיד כהגדרתם בפרק זה ;
גוף ספורט	איגוד ספורט, התאחדות ספורט, ארגון ספורט או אגודת ספורט כהגדרתם בחוק הספורט ;
חבר ועד מנהל	חבר בהנהלה של גוף ספורט ומי שמשמש בפועל בתפקיד חבר הנהלה, יהא תוארו אשר יהא ;
חוק הספורט	חוק הספורט, התשמ"ח – 1988 ;
מאמן	כמשמעו בחוק הספורט ;
מנהל	מנהל כללי, מ.מ. למנהל כללי, סגן מנהל כללי, כל ממלא תפקיד כאמור בגוף ספורט, אף אם תוארו שונה, וכן מנהל אחר הכפוף במישרין למנהל הכללי ;
נושא תפקיד	מאמן, שופט בזירת ספורט, חבר מוסד שיפוט פנימי, מנהל או חבר ועד מנהל כהגדרתם בפרק זה ;
ספורטאי	אדם הרשום בהתאחדות או באיגוד ספורט, ועוסק בפעילות ספורטיבית בענף הרלוונטי ;
ספורטאי קטין	ספורטאי שגילו פחות מ-18 שנה ;

עניין אישי של אדם בפעולה או בעסקה של גוף ספורט, לרבות עניין אישי של קרובו ושל גוף אחר שהוא או קרובו הם בעלי ענין בו, ולמעט עניין אישי הנובע מעצם תפקידו או השתייכותו לגוף הספורט;	עניין אישי
בן זוג, אח או אחות, הורה, הורי הורה, צאצא או צאצא של בן הזוג או בן זוגו של כל אחד מאלה;	קרוב
אדם בעל הכשרה לעסוק בשיפוט אירועי ספורט (משחקים);	שופט בזירת הספורט
חבר גוף שיפוט פנימי של גוף ספורט;	חבר מוסד שיפוט פנימי

חלק 1: ערכי הליבה של הספורט בישראל

1. הגינות בספורט

המחויבות הערכית להגינות בספורט ולתחרות הוגנת, היא הבסיס להישגים ספורטיביים משמעותיים וארוכי טווח. רק הישג הוגן הוא אמיתי וראוי להכרה. רק באמצעות ספורט הגון ותחרות הוגנת יצליח הספורטאי למלא את יעדיו החינוכיים והחברתיים ברמה האישית, הציבורית והלאומית. הגינות היא הערך הבסיסי והראשון במעלה המחייב הקפדה על ידי כל אחד מבעלי התפקידים המעורבים בספורט.

2. יושר וטוהר מידות

- 2.1 **איסור קבלה או מתן מתנות וטובות הנאה** – בעל עניין ינהג ללא משוא פנים וימנע, מקבלה או מתן טובות הנאה או מתנות שעלולות לפגום בהתנהלות ובשיקול הדעת המקצועי, במישרין או בעקיפין בעצמו או באמצעות אחר. קבלה ומתן טובות הנאה, שאינן אסורות, ייעשו בסבירות בנסיבות העניין.
- 2.2 **מינויים והתקשרויות** – ייערכו בשקיפות ובהתאם לאמות מידה מקצועיות.
- 2.3 **הסדרה של ניגודי עניינים** – בעל עניין ינהג בתום לב, בשקיפות ובפתיחות ובכלל זה:
 - (א) יפעל לטובת גוף הספורט בו הוא מכהן או אליו הוא שייך.
 - (ב) יימנע מכל פעולה שיש בה ניגוד עניינים בין מילוי תפקידו בגוף הספורט לבין תפקידים אחרים שלו או לבין ענייניו האישיים.

(ג) יגלה כל ידיעה וימסור כל מסמך הנוגעים לענייני גוף הספורט שבאו לידי בתוקף מעמדו באותו גוף, להנהלת הגוף.

(ה) יגלה לגוף הספורט, תוך פרק זמן סביר, את מהות עניינו האישי, לרבות כל עובדה או מסמך מהותיים.

מקום שקיים ניגוד עניינים, ייבחן הניגוד באופן הבא :

- ככל שמדובר בניגוד מתמיד ובתחום נרחב ומרכזי – הדבר פסול;
- ככל שמדובר בניגוד מקרי, בתחום צר של נושאים או תפקידים שוליים - ניתן להסדיר את הניגוד באמצעות הימנעות מהשתתפות בדיון, מהצבעה או מביצוע של תפקיד נוגד.

כמו כן ראוי לערוך הבחנה בין נושא תפקיד בדרגות בכירות שהוא בעל סמכות לקבל החלטות מהותיות לבין מי שאיננו מוסמך לכך.

2.4 שוויון אפשרויות ואיסור אפליה – העיסוק בספורט הוא זכות יסוד המגיעה לכל אדם. יש לנהוג בשוויון כלפי העוסקים בספורט בהתאם לדרגתם ורמתם, ללא הבדל דת, מין, גזע, מוצא או מגבלה גופנית ולהימנע מכל צורה של אפליה.

3. התנהגות ספורטיבית

3.1 בעלי עניין בספורט יכבדו את חוקי הענף, חוקי התחרות, חוקי האיגוד והחוקים הבינלאומיים וכן את כללי האתיקה, וינהגו בכבוד בינם לבין עצמם וכלפי אוהדים וצופים.

3.2 ספורטאי ינהג בכבוד למתחרה ולעמית וימנע מאלימות פיזית או מילולית.

3.3 בעלי העניין בספורט יטפחו ערכי הספורט כמו הוגנות, שאיפה למצוינות,

דבקות במשימה, התמדה ריכוז, דיוק, מיקוד והשקעה, שיתוף פעולה,

נאמנות לקבוצה.

3.4 **איסור שימוש בסמים וחומרי עזר אסורים –**

3.4.1 ספורטאי ישמר מפני שימוש בחומרי עזר אסורים. בעל עניין, בטרם ימליץ

לספורטאי על נטילת תוסף או תרופה, יודא כי אינם אסורים.

3.4.2 בעלי העניין יהיו אחראים להפעיל מערך הסברתי בנושא נטילת חומרים

אסורים.

4. **אחריות כלפי ספורטאי קטין**

למבוגר הנוטל חלק בחייו הספורטיביים של ספורטאי קטין (לדוגמא: מאמן, הורה,

מנהל), נודעת השפעה על חייו ומכאן ההכרה בצורך לייחד פרק נפרד להסדרת כללים

בנוגע לספורטאי קטין.

בשל המשמעות החינוכית של העיסוק בספורט בגיל צעיר, בעלי העניין השונים,

יכירו בחשיבות שבשמירה על טובת הספורטאי הקטין במרכז פעילותם בהתאם

לערכים הבאים:

4.1 הסדרה ופיקוח מקצועי, תוך הבטחת, בטיחותו ושלומו של ספורטאי קטין;

4.2 הכרת החקיקה הרלוונטית;

4.3 ערנות לניצול והתעללות מכוח יחסי תלות או חוסר בגרות של קטינים בהיבט

הפיזי, המילולי והנפשי;

4.4 הפעלת שיקול דעת והתנהלות דיסקרטית מתוך הכרה בסמכות ובכוח המצוי

בידו של המבוגר הנוטל חלק בחייו של הספורטאי הקטין;

4.5 הימנעות מפעולה המזיקה לספורטאי הקטין שאינה נשענת על שיקולים

מקצועיים סבירים.

4.6 דאגה לשימור והעלאת ההערכה העצמית והביטחון העצמי של הספורטאי

הקטין במהלך פעילותו הספורטיבית;

4.7 הימנעות מהזנחה (מחדל) – אי מילוי הצרכים הפיזיים והנפשיים הבסיסיים

במהלך פעילותו הספורטיבית של הספורטאי הקטין;

5. התנהגות ראויה ודוגמא אישית

בעל עניין בעולם הספורט מייצג לא רק את עצמו כי אם גם את הקבוצה, הענף

והמדינה. על-כן עליו לתת דוגמא אישית מכובדת ולהקפיד על התנהגות הולמת

וראויה כספורטאי או נושא תפקיד, כאדם וכאזרח מדינת ישראל.

6. אחריות ומקצועיות

6.1 בעל עניין יהיה מחויב להשגת המטרות הנובעות ממהות תפקידו בצורה

המיטבית ומתוך ראייה מערכתית רחבה.

6.2 תהליך קבלת החלטות ייעשה בשקיפות.

חלק 2: כללים לבעלי עניין

ספורטאים

ספורטאי מחויב בראש ובראשונה לתחרות ספורטיבית ולשאיפה לניצחון בתחרות.
 ספורטאי מחויב לכללי האתיקה, לחוקי הענף ולכללי איגוד או ההתאחדות.

1. ספורטאי מחויב להגינות, ליושר וטוהר מידות.

2. ספורטאי יקפיד על התנהגות ספורטיבית, ייצוגית, מכובדת וראויה במגרש ומחוצה לו.

3. ספורטאי יקפיד על התנהגות ראויה ודוגמא אישית בזירת התחרות ומחוצה לה.

4. ספורטאי יכבד את מאמנו.

5. ספורטאי ימנע מגילוי אלימות וגזענות לרבות גילויי אלימות וגזענות כלפי קהל האוהדים והצופים.

6. להתנהגות הספורטאי בזמן התחרות נודעת השפעה על התנהגות האוהדים והפעילים.
 על כן, ספורטאי ינהג בכבוד כלפי בעל עניין (מאמן, שופט בזירת ספורט, חבר מוסד שיפוט פנימי, מנהל או חבר ועד מנהל), מתחרה או עמית במגרש או מחוצה לו.

7. ספורטאי לא ישתמש בחומרי עזר אסורים בכפוף לרשימת החומרים האסורים המתפרסמת על ידי הסוכנות העולמית למניעת שימוש בחומרים אסורים (WADA).

8. ספורטאי לא יהמר בנוגע לתחרויות או אירועים בהם הוא מעורב.

על ספורטאים הפעילים באיגודים המקצועיים שלהם יחולו, בנוסף על כללי האתיקה החלים על כל השחקנים, גם סעיפי ניגוד העניינים ומינויים המופיעים בפרק "מנהלים

וחברי ועד מנהל".

מאמנים

מאמן מחויב לסייע לספורטאי לממש את הפוטנציאל הספורטיבי הגלום בו, תוך דאגה לשלומו של הספורטאי. מאמן מעצם היותו נושא בתפקיד מקצועי, מרכזי וחשוב של ענף הספורט, מחויב לפעול לטובת הענף וגוף הספורט אותו הוא מייצג.

1. מאמן יכבד את הספורטאי ויהיה אמון על טובתו.
2. מאמן יאזן בין טובתו האישית של הספורטאי לבין טובתו המקצועית.
3. מאמן ימנע מיחס משפיל כלפי ספורטאי.
4. מאמן יפעל מתוך דאגה מוגברת לספורטאי קטין.
5. מאמן יאפשר לכל ספורטאי הזדמנות לממש את עצמו.
6. מאמן מחויב להקפיד על חוקי הענף וכללי האיגוד.
7. מאמן ינהג באחריות ובמקצועיות בכל עת.
8. מאמן יתעדכן בידע מקצועי עדכני באופן מתמיד.
9. מאמן יקפיד על יחס שיווני והוגן לכלל הספורטאים, בהתאם לדרגתם ורמתם, בקבוצה אותה הוא מאמן.
10. המלצה על ספורטאים מצטיינים ייקבעו אך ורק על בסיס שיקולים מקצועיים טהורים שיהיו גלויים, ברורים ושקופים.
11. מאמן ינהג בכבוד בעבודה עם עמיתים ובעלי מקצוע אחרים.
12. מאמן יהיה מודע לכוח שיש בידו ויפעילו בשיקול דעת.
13. מאמן ינהג ביושרה, בכנות ובהגינות ובכלל זה ביחסים בין-אישיים.
14. מאמן יימנע מביטויים אשר עלולים לעודד גזענות ואפליה.

15. מאמן מחויב לנהוג בכבוד כלפי בעלי העניין בספורט ובכלל זה יקפיד על התבטאות מכובדת.

16. מאמן לא יהמר בנוגע לתחרויות או אירועים בהם הוא מעורב.

17. מאמן ייתן דוגמה אישית להטמעת הקוד האתי של גוף הספורט, הלכה למעשה.

18. מאמן יימנע, מלהימצא, במצב של חשש לניגוד עניינים במישרין או בעקיפין.

ניגוד עניינים של מאמן יכול שיהיה בין כהונתו כמאמן לבין ענייניו

האישיים, שלו או של קרובו, או בין כהונתו כמאמן לבין תפקיד או עיסוק אחר

שלו, בין בהתנדבות ובין בשכר.

19. מקום שקיים ניגוד עניינים כאמור, ייבחן הניגוד באופן הבא :

- ככל שמדובר בניגוד מתמיד ובתחום נרחב ומרכזי – הדבר פסול;

- ככל שמדובר בניגוד מקרי, בתחום צר של תפקידים שוליים ניתן להסדיר את

הניגוד אם בהימנעות מהשתתפות בדיון, מהצבעה או מביצוע של תפקיד

נוגד.

20. מאמן ידווח ללא דיחוי על כל מצב של ניגוד עניינים ממשי או פוטנציאלי.

21. מאמן לא יגלה שום סוג של מעורבות גם לא השפעה, במישרין או בעקיפין בעצמו

או באמצעות אחר, כדי לקדם לעצמו או לקרובו כל פעילות עסקית.

22. הרכב סגלי הקבוצות יקבע אך ורק על בסיס שיקולים מקצועיים טהורים, שיהיו

גלויים, ברורים ושקופים.

על מאמנים הפעילים באיגודים המקצועיים שלהם יחולו, בנוסף על כללי האתיקה החלים

על כל המאמנים, גם סעיפי ניגוד העניינים ומינויים המופיעים בפרק "מנהלים וחברי

וועד מנהל".

מאמן נבחרת

מאמן נבחרת הינו תפקיד ממלכתי וייצוגי. בשל מעמדו הציבורי והלאומי חלה עליו אחריות מוגברת בגילוי התנהגות אתית הן במישור המקצועי והן במישור האישי.

1. מאמן נבחרת קבוצתית לא ישמש גם כמאמן של קבוצה אחרת באותה קבוצת גיל, באיזו מהאגודות בענף. במקרים מיוחדים יוסדר בין האיגוד למאמן העסקתו של המאמן הלאומי באגודות כאמור לעיל.
2. הרכב סגלי הנבחרות יתבצע בהליך גלוי, ברור ושקוף.
3. לא תהיה כל זיקה עסקית, לא ישירה ולא עקיפה, בין מאמן נבחרת או בן משפחתו לבין האיגוד.

שופטים בזירת התחרות

ללא חוקת ענף הספורט ובלי הכללים המסדירים את התנהלות הענף לא יכולה להיות תחרות ספורטיבית. תפקיד השופטים בתחרויות ספורט הוא להבטיח שהתחרות תהיה הגונה, חוקית וספורטיבית. שופט יקפיד על ניטרליות, העדר משוא פנים והתנהגות מכובדת, בטיחות והגינות התחרות - אלה הם ערכי ליבה שיש לכבד.

1. שופט ינהג במהלך אירוע הספורט באורך רוח, סבלנות ומתינות כלפי המעורבים באירוע.
2. שופט נדרש לשמור על חוקי הענף והנהלים המקובלים תוך הקפדה מוגברת על הגינות, העדר תלות והעדר משוא פנים.
3. שופט לא יקבל מתנה או טובת הנאה מבעלי עניין או מגוף ספורט בענף בו הוא פועל, במישרין או בעקיפין בעצמו או באמצעות אחר.
4. שופט ינהג בנימוס ובכבוד כלפי בעלי העניין בספורט.
5. שופט יכבד עמיתיו למקצוע וימנע ככל שניתן מביקורת פומבית על עמית.
6. שופט ינהג בגילוי נאות בפני גופי הספורט ואיגוד השופטים.
7. שופט מחויב לשמור על רמה מקצועית גבוהה ולשאוף להתקדם מבחינה מקצועית באופן מתמיד.
8. שופט לא יהמר בנוגע לתחרויות או אירועים בהם הוא מעורב.
9. שופט יקפיד לנהוג בצורה המכבדת את מעמדו ותפקידו כשופט.
10. שופט יימנע, מלהימצא, אף למראית עין, במצב של חשש לניגוד עניינים במישרין או בעקיפין. ניגוד העניינים יכול שיהיה בין כהונתו כשופט לבין ענייניו האישיים

או של קרובו או בין כהונתו כשופט לבין תפקידיו האחרים ובין בהתנדבות ובין בשכר.

11. מקום שקיים ניגוד עניינים, ייבחן הניגוד באופן הבא :

- ככל שמדובר בניגוד מתמיד ובתחום נרחב ומרכזי – הדבר פסול;
- ככל שמדובר בניגוד מקרי, בתחום צר של תפקידים שוליים ניתן להסדיר את הניגוד אם בהימנעות בהשתתפות בדיון או בביצוע של תפקיד נוגד.

12. שופט ידווח ללא דיחוי על כל ניגוד עניינים ממשי או פוטנציאלי.

13. לא תהיה כל זיקה עסקית, לא ישירה ולא עקיפה, בין שופט לבין אגודות,

ספורטאים, מאמנים, פעילים בענף או בין בני משפחותיהם, וכן לא תהיה כל זיקה עסקית, לא ישירה ולא עקיפה, קרובו של שופט לבין אגודות, ספורטאים, מאמנים, פעילים בענף.

14. שופט לא יפעל, במישרין או בעקיפין, בעצמו או באמצעות אחר, לקידום פעילות

עסקית של קרוביו עם קבוצות, מועדונים ויחידים בענף.

15. שופט לא ישמש כמנהל או חבר ועד מנהל בענף הספורט בו הוא משמש כשופט.

16. שופט לא ישפוט את קרוביו או קבוצות בהם לו או לקרוביו קיים עניין אישי או

עסקי כלשהו. בענפי ספורט קטנים, תחרויות קטנות, בהם אין בררה בשל אילוצי הענף:

א. יידרש השופט לקבל אישור עקרוני מאת ועדה מקצועית לצורך שיפוט כאמור.

ב. השופט חייב בגילוי נאות ושקיפות מלאה כלפי שאר המתמודדים, כלפי הקבוצה היריבה וכלפי איגוד השופטים.

ג. גוף הספורט יעודד הכשרת שופטים.

ד. במקרה זה יש להבטיח קיומו של מנגנון בקרה המבטיח שיפוט ניטרלי

והוגן.

על שופטים בזירת התחרות, הפעילים באיגודים המקצועיים שלהם יחולו, בנוסף על כללי

האתיקה החלים על כל השופטים, גם סעיפי ניגוד העניינים ומינויים המופיעים בפרק

"מנהלים וחברי וועד מנהל".

חברי מוסד שיפוט פנימי

כוח השיפוט ניתן בידי חבר מוסד השיפוט הפנימי מתוך אמוון ביושרו, בכושרו המקצועי והאישי וביכולתו לקיים את המוטל עליו.

1. חבר מוסד שיפוט פנימי יפעל ביושר, בהגינות ובשוויון כלפי בעלי הדין.
2. חבר מוסד שיפוט פנימי יהיה בלתי תלוי, לא יושפע במילוי תפקידו על ידי לחצים של גורמים חיצוניים, דעת קהל, חשש מפני ביקורת.
3. חבר מוסד שיפוט פנימי יימנע ממעשים שאינם הולמים מעמדו או העלולים לפגוע בדימויו של המוסד השיפוטי.
4. חבר מוסד שיפוט פנימי ישמור על ניטרליות, העדר משוא פנים והתנהגות מכובדת.
5. חבר מוסד שיפוט פנימי ישמור על חוקי הענף והנהלים המקובלים תוך הקפדה מוגברת על הגינות, העדר תלות והעדר משוא פנים.
6. חבר מוסד שיפוט פנימי לא יקבל מתנה או טובת הנאה מבעלי עניין או מגוף ספורט בענף בו הוא פועל, במישרין או בעקיפין בעצמו או באמצעות אחר.
7. חבר מוסד שיפוט פנימי ינהג בנימוס ובכבוד כלפי בעלי העניין בספורט.
8. חבר מוסד שיפוט פנימי יכבד עמיתיו למקצוע וימנע ככל שניתן מביקורת פומבית על עמית.
9. חבר מוסד שיפוט פנימי ינהג בגילוי נאות בפני גופי הספורט, חברי המוסד השיפוטי הפנימי ואיגוד השופטים.
10. חבר מוסד שיפוט פנימי יקפיד לנהוג בצורה המכבדת את מעמדו ותפקידו.
11. חבר מוסד שיפוט פנימי יימנע, מלהימצא, אף למראית עין, במצב של חשש לניגוד עניינים במישרין או בעקיפין. ניגוד העניינים יכול שיהיה בין כהונתו כחבר מוסד שיפוט

פנימי לבין ענייניו האישיים או של קרובו או בין כהונתו כחבר מוסד שיפוט פנימי לבין תפקידו האחרים ובין בהתנדבות ובין בשכר.

12. מקום שקיים ניגוד עניינים, ייבחן הניגוד באופן הבא :

- ככל שמדובר בניגוד מתמיד ובתחום נרחב ומרכזי – הדבר פסול;
 - ככל שמדובר בניגוד מקרי, בתחום צר של תפקידים שוליים ניתן להסדיר את הניגוד אם בהימנעות בהשתתפות בדיון או בביצוע של תפקיד נוגד.
- 13.** חבר מוסד שיפוט פנימי ידווח ללא דיחוי על כל ניגוד עניינים ממשי או פוטנציאלי.
- 14.** לא תהיה כל זיקה עסקית, לא ישירה ולא עקיפה, בין חבר מוסד שיפוט פנימי או קרוביו לבין אגודות, ספורטאים, מאמנים, פעילים בענף או בין בני משפחותיהם, וכן לא תהיה כל זיקה עסקית, לא ישירה ולא עקיפה, קרובו של חבר מוסד שיפוט פנימי לבין אגודות, ספורטאים, מאמנים, פעילים בענף.
- 15.** חבר מוסד שיפוט פנימי לא יפעל, במישרין או בעקיפין, בעצמו או באמצעות אחר, לקידום פעילות עסקית של קרוביו עם קבוצות, מועדונים ויחידים בענף.
- 16.** חבר מוסד שיפוט פנימי לא ישמש כמנהל או חבר ועד מנהל בענף הספורט בו הוא משמש כחבר מוסד שיפוט פנימי.

על חברי מוסד שיפוט פנימי, הפעילים באיגודים המקצועיים שלהם יחולו, בנוסף על כללי האתיקה החלים על כל חברי מוסד השיפוט הפנימי, גם סעיפי ניגוד העניינים ומינויים המופיעים בפרק "מנהלים וחברי ועד מנהל".

מנהלים וחברי ועד מנהל

מנהלים וחברי ועד מנהל נושאים באחריות רחבה לפעול לטובת הענף, לטובת כל העוסקים או המתעניינים בענף.

1. מנהל וחבר ועד מנהל יקפידו על עקרונות מינהל תקין של גופי ספורט לרבות שמירה על טוהר מידות, שקיפות, אמות מידה ציבוריות, הימנעות מניגוד עניינים והעדר משוא פנים.
2. מנהל וחבר ועד מנהל מחויבים לקידום הענף, האגודה או הקבוצה.
3. מנהל וחבר ועד מנהל חייבים בגילוי נאות ומידע מלא, להנהלת הגוף, לגבי כל עניין אישי שלו הנוגע לפעילותו זו לרבות מסירת מידע בדבר התפקידים אותם הוא ממלא בין בשכר בין בהתנדבות במשך כל תקופת כהונתו.
4. מנהל וחבר ועד מנהל מחויבים לנהוג באופן שוויוני ולהימנע מאפליה.
5. מנהל וחבר ועד מנהל יקפידו לשמור על פרטיות וכבוד בעלי העניין.
6. מנהל מחויבים לוודא כי לכל ספורטאי ניתנו התנאים המיטביים אשר יאפשרו לו לממש את יכולותיו.
7. מנהל וחבר ועד מנהל יפעלו בשקיפות ובגילוי נאות.
8. הרכבי המשלחות יאושרו באופן ברור גלוי ושקוף.
9. מנהל וחבר ועד מנהל לא יתנו לשופטים בזירת הספורט ולחברי מוסד שיפוט פנימי בענף בו הם פועלים מתנות או טובות הנאה אסורות וכן ימנעו מקבלה ומנתינה של טובת הנאה לשאר בעלי העניין, אם יש בכך כדי לפגום בהתנהלות ובשיקול הדעת המקצועי, במישרין או בעקיפין בעצמם או באמצעות אחר.
10. מנהל וחבר ועד מנהל מחויבים לתת דוגמה אישית להטמעת הקוד האתי.

11. מנהל וחבר ועד מנהל יימנעו, מלהימצא, אף למראית עין, במצב של חשש לניגוד עניינים במישרין או בעקיפין. ניגוד העניינים יכול שיהיה בין כהונתו כמנהל לבין ענייניו האישיים שלו או של קרובו או בין כהונתו כמנהל לבין תפקיד או עיסוק אחר בספורט או שלא בספורט, בין בהתנדבות ובין בשכר.

12. מקום שקיים ניגוד עניינים, ייבחן הניגוד באופן הבא:

- ככל שמדובר בניגוד מתמיד ובתחום נרחב ומרכזי – הדבר פסול;
- ככל שמדובר בניגוד מקרי, בתחום צר של תפקידים שוליים ניתן להסדיר את הניגוד אם בהימנעות בהשתתפות בדיון, בהצבעה או בביצוע של תפקיד נוגד.

13. מנהל וחבר ועד מנהל לא ישתתפו בדיונים ובהצבעה בישיבות, יימנעו מקבלת החלטה, מביצוע פעולה או מכל טיפול אחר כמו גם ימנעו מהשפעה, במישרין או בעקיפין, בעצמם או באמצעות אחרים, אם הנושא הנדון עלול לגרום להם להימצא, במצב של חשש ניגוד עניינים בין תפקידם כמנהלים לבין תפקיד אחר אותו הם ממלאים בין בהתנדבות ובין בשכר או בין ענייניהם האישיים, ענייני מקורביהם.

14. בעל תפקיד בהנהלת איגוד או התאחדות או אגודה או ארגון ספורט לא ישמש בתפקיד יו"ר ועד אולימפי, פר אולימפי, איל"ת ויו"ר ארגון ספורט, המחויבים בראייה מערכתית בשל תפקידם הממלכתי הבכיר בתחום הספורט. יו"ר באיגוד או בהתאחדות ספורט לא ימלא תפקיד אחר בהנהלת אגודת ספורט באותו ענף ספורט.

15. מנהל לא ימנה מאמן נבחרת קבוצתית המשמש גם כמאמן של קבוצה אחרת באותה קבוצת גיל באחת האגודות בענף. במקרים מיוחדים יוסדר בין האיגוד למאמן העסקתו של המאמן הלאומי באגודות כאמור לעיל.

16. פעיל באגודה אשר מתמודד לתפקיד של יו"ר האיגוד באותו ענף ספורט, יודיע על כך לאגודה ללא דיחוי. במידה ונבחר לתפקיד יו"ר, יהיה עליו להפסיק את פעילותו ומעורבותו באגודה.
17. מנהל וחבר ועד מנהל לא יהמרו בנוגע לתחרויות בהן הם מעורבים.
18. חלוקת המשאבים והתקציבים של האיגוד בין האגודות תהיה הוגנת ושקופה, תתבסס על שיקולים מקצועיים, על טובת קידום הענף ותהיה נקייה משיקולים זרים.
19. המלצה על ספורטאי מצטיין תהיה אך ורק על בסיס שיקולים מקצועיים טהורים, ברורים, שקופים וגלויים.
20. מנהל וחבר ועד מנהל ידווחו ללא דיחוי על כל מצב של ניגוד עניינים ממשי או פוטנציאלי.
21. מינויים יעשו ע"פ קריטריונים מקצועיים פומביים, ברורים ושקופים.
22. מינוי מועמד לתפקיד ייצוגי כאשר בינו ובין יו"ר או מי מחברי הוועד המנהל בגוף הממנה קיימת זיקה אישית או עסקית:
- יתנהל בשקיפות מוחלטת.
 - היו"ר/חבר הוועד יבצע הליך גילוי נאות לוועדה הממנה באשר לסוג הזיקה בין המועמד לממנה.
 - הליך המינוי ייעדר מעורבות, ישירה או עקיפה, של בעל הזיקה בתהליך הבחירה או בקביעת השכר ותנאי העסקה.

חלק 3 : התאמה והטמעה

1. הקוד האתי הגנרי יהווה מודל בסיסי עבור גופי הספורט השונים. גופי הספורט נדרשים לגבש קודים אתיים המתאימים לצרכים ולמאפיינים הייחודיים של הענפים אליהם הם משתייכים ולהטמיעם.
הקודים האתיים השונים יכללו, את ערכי הליבה המופיעים בקוד האתי הגנרי וכן פרק הכולל הוראות שיבטיחו את הטמעתם של ערכים אלה בקרב הספורטאים ובעלי עניין השונים. למען הסר ספק, גופי הספורט לא יוכלו להקל על דרישות הקוד האתי הבסיסי (הגנרי), המובא לעיל, אלא רק להחמירן.
2. בכל מקרה של סתירה בין האמור בקוד האתי הגנרי לבין הוראות תקנונים מקצועיים של ארגונים בינלאומיים רלבנטיים, יגברו הוראות התקנונים המקצועיים.
3. גופי הספורט יקיימו פעילות שוטפת, אשר תכלול, לכל הפחות, רענון והפצה של הקוד האתי והטמעתו.
4. הקוד האתי ישולב בתקנון האיגוד / ההתאחדות ויהיה חלק בלתי נפרד הימנו. הסמכות לדון ולהחליט בסוגיות, בחריגים ותלונות בעניינים הנוגעים לקוד האתי מצויה בהתאם לסעיף 11 בחוק הספורט, בידי מוסדות השיפוט הפנימיים של האיגוד או ההתאחדות.